

Vívóhíradó

A MAGYAR VIVÓ SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1957. július 15.

V. évfolyam 7. szám

HELYSZINI KÖZVETÍTÉS AZ OLIMPIÁRÓL

Írta: Dr. Rozgonyi György

(negyedik közlemény)

1956. november 28-án a párbajtőr csapatverseny vette kezdetét.

A rajtnál megjelent 11 csapatot három csoportba osztották.

Az első csoportból az olaszok és angolok jutottak tovább, kiesett az olaszoktól csak rosszabb túsaránygal 8:8-ra, de az angoloktól 9:7-re kikapott USA és Ausztrália. A második csoportban a magyarok Colombót 14:2-re, a svédeket 9:5-re verték és így csoportelsőként kerültek tovább. A magyarokon kívül a szovjet csapat kvalifikálta magát, amely a másik kettőt megverte. A harmadik csoportból Luxembourg esett ki, miután a belgáktól 11:5, a franciáktól 9:5 arányban szenvedett vereséget.

A megmaradt 6 csapat a középdöntőben 2 hármas csoportban folytatta küzdelmét. Az elsőben a magyarok 11:5-re, az olaszok 8:8-ra, de jobb túsaránygal verték a belgákat és így az utóbbiak kiestek. A második csoportban a franciák 9:7, az angolok 10:6-ra verték a szovjetet, amely így kiesett.

A döntőben a magyarok nagyszerű vívással, az angolokat 10:6, a franciákat 9:7-re verték és csak az első helyért való küzdelemben az olaszok ellen maradtak alul.

Soha olimpián a magyar párbajtőr-csapat az előkelő második helyezést nem nyerte el. Ha csak 8 évre tekintünk vissza és magunk elé vetítjük a londoni olimpián részt vett magyar csapat szánalmas szereplését és selejtezőbeni kiesését, akkor látjuk csak világosan azt a nagy utat, amelyet szorgalmas és rendszeres munkával a hosszú ideig nehéz ellenfélnek mutakozó belgák, luxembourgiak, svájciak, svédok és franciák maga mögött hagyásával sikerült ennek a sportágnak megtenni. A csapatmérkőzések folyamán a magyar csapat legjobb embere Rerrich Béla volt, aki szokásától eltérően nyugodtan vívott. De kivette részét a nagy eredmény megszerzésében Sákovitssal az élen a magyar csapat minden egyes embere, akik egyformán érdemlik meg az egész magyar vívósport legteljesebb elismerését.

A párbajtőr egyéni számában 40-en indultak. Mi magyarok, mint a csapatdöntő többi résztvevője is, mentesítést nyertünk az első fordulótól, ahonnan 4 csoportból összesen 16 vívó került a 12 mentesítettel a következő fordulóba.

Itt négy 7-es csoportban küzdöttek a vívók. Rerrich az első csoportból kiesett, ahonnan pedig olyan kisebb kvalitású epézők mint Pew, Forseil, Gretch jutottak tovább, akikkel szemben ő a csapatmérkőzések során győzedelmeskedett. A második csoportból Balthazár gyenge negyedikként, a negyedik csoportból Sákovits másodikként került a középdöntőbe.

A középdöntőt 2 nyolcas csoportban vívták. Az elsőből Balthazár nagy hajrával került a döntőbe, míg a másodikból Sákovits kiesett. Csuklója sérült meg első csörtéjénél, s annyira be kellett bandázsirozni, hogy csak merev karral tudott vívni.

A döntőben Balthazárnak sikerült előző évi római jó helyezését elérnie és újból ötödik lett. Minden elismerést megérdemel, hogy gyenge fizikumával a csapat és egyéni versenyt is sikerült végig vívnia.

Máskülönben ez a döntő, ugyanugy mint az előző években ~~olasz~~ győzelem jegyében folyt le. A három olasz holtversenyben került az első három helyre. A holtversenyt kétszer kellett megismételni, amíg végül a következő sorrend alakult: I. Pavesi 5 gy., II. Delfino 5 gy., III. E. Mangiarotti 5 gy., IV. Pew 4 gy., V. Balthazar 4 gy., VI. Queyroux 3 gy., VII. Carlson 2 gy., VIII. Wiek 0 gy.

A női törverseny 24 indulóját a DT 3 nyolcas csoportba osztotta. Dömölky Lidia az elsőből harmadikként került tovább, míg Kovácsné Nyári Magda a harmadikból 1 győzelem 6 vereséggel kiesett. A továbbmenő 12 vívónő 2 hatos középdöntőbe került. A második csoportból az előző évi világbajnok Dömölky kiesett, bár a 6 vívóból 4 ment tovább.

A döntőben az első helyért folytatott holtverseny után a sorrend a következőképpen alakult:

I. Sheen (ang.) 6 gy., II. Orbán (rom.) 6 gy., III. Garilhe (fr.) 5 gy., IV. Romary (amer.) 4 gy., V. Delbarre (fr.) 3 gy., VI. Lachman (dán) 2 gy., VII. Colombetti (ol.) 1 gy., VIII. Müller Preiss (osztr.) 1 gy.

A döntőben látott vívás nem volt magas színvonalú. Fejlődést a nőknél nem tapasztaltunk. A győztes Sheen, aki először életében került nagy verseny döntőjébe, szimpatikus, szabályos, elég jó technikájú vívó, viszont semmi különleges képessége vagy ereje nincsen, mint amilyenre nagy elődeinek, Eleknek, Mayernek vagy Preisnek volt. A verseny tulajdonképpen győztese a román színekben versenyző Orbán Olga volt, aki ellen az első helyért folyó csörtéjében egy nagyon goromba hibát vétett Debeur, a beiga elnök.

Orbánnak kitűnő állása van, hegyét mindig vonalban tartja, kvart-ütés-szurás támadása, másodikütemű közbeszurása és sixtparádfiló-ríposztja nagyon jó. Ha szerénységét nem fogja primadonnaszerűség felváltani, úgy sokáig a női vívók mezőnyének élén lesz. A két francia lány közül Garilhe volt az eredményesebb, aki nagy akarással küzdött. Az amerikai Romari jól megérdemelte a negyedik helyet. Alaposan iskolázott vívónő.

A kardcsapat mérkőzéseken 9 csapat indult el az elsőségért. A 9 csapatot 3 csoportba osztották. Az elsőből a magyarok és az USA mérkőzés nélkül ment tovább, mert a harmadik csapat, a colomboiaké nem tudot kiállni. A második csoportból az angolokat 12:4-re verő lengyelek és az angolokat 8:8-ra, de jobb túsaránytal verő olaszok jutottak a középdöntőbe. A harmadik csoportból az angolokat 13:3-ra verő szovjet és 9:1-re győztes franciák kerültek tovább.

A középdöntő 2 hármas csoportból állott. Az elsőből az USA-t 9:1-re lelépő magyarok és 11:5-re verő lengyelek kerültek a döntőbe. A második csoportban mind a szovjet, mind a francia csapat 9:7-re verte az olaszokat, így az olaszok kiestek. Erre még az olimpiák fennállása óta nem volt példa.

A döntőben tehát 4 csapat, a magyar, lengyel, szovjet és francia kvalifikálta magát, amelyek az itt leírt sorrendben végeztek. Eredmények: a magyarok a franciák ellen 12:4, a szovjet ellen 9:7, a lengyelek ellen pedig 9:4-re győztek. A lengyelek a szovjet ellen 9:7, a franciák ellen 10:6-ra győztek. A szovjet csapat 8:7-re győzött a franciák ellen.

Végre az olimpiák történetében első ízben mondhatjuk el, hogy a magyar kard főlénye kellőképpen tükröződött ki olyformában is, hogy a csapatversenyt könnyen és minden izgalom és botránymentesen nyerte meg. (1952-ben Helsinkiben már jóformán behozhatatlan előnnyel vezettek az olaszok. 1948-ban Londonban hasonló volt az eset. 1936-ban Berlinben csak a jobb találatarány döntött azt követően, hogy a magyarokból és az olaszokból álló versenybírószak súlyos tévedéseket követett el, amely a jelenlévő kb. 7000 néző éktelen tüntetését váltotta ki. 1932-ben Los Angelesben zsüri botrány, visszalépés fűszerezte a győzelmeit. 1928-ban Amsterdamban csak az utolsó Petschauer Attila - Anselmi Renato mérkőzés hozta meg a 9:7-es győzelmet az olaszok ellen. 1924-ben Párizsban voltak nagy botrányok, a hírhedt Pulitti esettel, melynek következtében el is vettettük a bajnokságot. 1912-ben Stockholmban és 1908-ban Londonban, amikor az egyéni döntőkben 8 közül 7, illetve 5 volt magyar, még akkor is csak nagy nehezen született meg a csapatgyőzelem.) Most Melbourneben a magyar csapat minden különös izgalom nélkül elejétől végig, mint könnyű győző szerezte meg a bajnokságot. A győzelemből minden vívó egyformán kivette részét. Legjobban Kárpáti Rudolf és a nagyszerű napot kifogó Keresztes Attila vívott. Főleg ez utóbbról kell a legnagyobb elismerés hangján megemlékezni. Soha azelőtt hasonló kiváló vívást nem mutatott.

Az egyéni kardvívás 36 nevezettje közül csak 28 állott starthoz. A selejtező 4 hatos csoportjából továbbjutott 16 vívót a kiemelt 12 csapatdöntős vívóval 4 hetes csoportba osztották. Minden csoportból 4 került a középdöntőbe, melyet 2 nyolcas csoportban vívtak.

A döntőben 8 vívó mérkőzött az olimpiai aranyéremért, mely küzdelem végeredményeként:

I. Kárpáti (ma.), II. Pawlowsky (lengy.), III. Kuznyecov (szovj.), IV. Lefèvre (fr.), V. Gerevich (ma.), VI. Zabloczky (lengy.), VII. Kovács (ma.), VIII. Narduzzi (ol.).

Kárpáti nagyszerű vívást mutatott be és a kardvívás minden szépségét megcsillogtatta. Elejétől végig mint biztos győztes szerepelt. Méltó utódja a régi nagy elődöknek. Kevésbé lehetünk azonban megelégedve a két másik versenyzőnk gyengébb helyezésével. Ha ennek okát kutatjuk, meg kell említenünk a következőt. Először a három magyar vívta le egymás közti csörtéit. Ilyen esetben az olaszok évek óta «körbeverik» egymást, vagyis minden olasz 1 győzelem és 1 vereséggel indul a külföldiek elleni mérkőzésre. Mi, illetőleg Bay Béla csapatkapitány úgy találta egyedül helyesnek és sportszerűnek, hogy a mieink komolyan vívjanak. Következésképpen ennek az volt, hogy már a verseny első harmadában mind Gerevichnek, mind Kovácsnak több veresége volt, s ez jóformán lehetetlenné tette győzelmi esélyüket. Mindketten már voltak olimpiai egyéni győztesek, ennek megisméltése sarkalta volna őket, de csak egy jobb helyezés kilátása kevés volt ahhoz, hogy legjobb tudásukat és küzdőképességüket kiváltsa. Máskülönből meg kell állapítani, hogy a kardverseny döntője magas színvonalú volt és főleg a külföldiek nagy előrehaladásról tettek tanubizonyosságot. Pawlowsky klasszis vívó, Kuznyecov bár darabos, de jól iskolázott és nagy küzdőképességű. Lefèvre is aktívabb volt mint rendesen, Zabloczky már nemcsak flesselni, de védeni is megtanult. Narduzzi volt az egyetlen, aki tudásánál gyengébb vívást produkált.

Végeredményben a 2 első, 1 második, 1 harmadik és 2 ötödik helyezéssel megelégedettek lehetünk. Nagyobb baj az, ami a versenyek befejezése után történt, amikor sokan akik a magyar vívósport jövőbeni reményei voltak, elhagyták hazájukat.

V é g e

- 0 - 0 - 0 -

A TÖRVÍVÁS ARANYKORÁBÓL

Irta: Hajdu János

Prévost Camille a múlt század végének egyik legkiválóbb francia mestere volt. Akkoriban a mesterek egyúttal roppant erős versenyzők is voltak. Prévost amellett a tollat is ügyesen forgatta és emlékeit is megírta. Ennek a könyvnek egyik fejezete rendkívül érdekesen rajzolja meg egy 1895-ben, Párizsban lezajlott mérkőzés eseményeit. A franciák négy kiváló olasz vívót hívtak meg egy versenyre: Barbasettit – aki Budapesten is járt – Pinit, Tagliapietrát – akit szintén jól ismertek a magyarok – és Sartorit. Velük szemben négy francia mester állt ki: Rue, Rouleau, Berges és Prévost. Négy estén át folyt a küzdelem a négyes csapatok között. Párizsban ez akkoriban olyan esemény volt, mint egy nagy karmester, vagy énekes fellépte. Tódult a közönség, hogy láthassa a művészi küzdelmet.

Nagyon érdekesek voltak a bíraskodási szabályok. A mérkőzések 20–20 percig tartottak, az időt mérték. A zsűri 3 francia és 3 olasz bíróból állt. Elnök akkoriban még nem volt. Minden zsűritag egy papírlapra jegyezte a találatokat anélkül, hogy egy szót szóljon volna, vagy egymással tanácskoztak volna. Az asszó után a zsűri visszavonult egy tanácskozó terembe és ott titokban vitatkoztak. A fentemlített mérkőzések után a vita soká tartott, megegyezni nem tudtak és végül határozatot sem hirdettek.

Ez a bíraskodási mód a legfurcsább eredményeket hozta. Például az egyik olasz bíró honfitársa javára egymásután négy tust jegyzett fel egyetlen támadás kapcsán – amely nem is talált!

Első este a bírák így álltak fel: ez egyik oldalon egy francia két olasz között, a másik oldalon két francia vett körül egy olaszt. Az egyik olasz bíró igazságos döntéseket hozott, miéртis a következő alkalommal már két társa közé helyezték, hogy azok vigyázzanak rá... A jóhatás nem is maradt el, mert a tanácskozás során olyan elképzelhetetlen mennyiségű találatot írt valamelyik honfitársa javára, hogy maguk az olaszok is nevetésbe törtek ki.

A franciák a mérkőzések eredményét maguknak könyvelték el, bár elismerték, hogy az olaszok egyenértékű ellenfelek voltak. Az olaszok a győzelmi arányt – a magukét – másképpen látták: egyik olasz bíró később egy könyvet adott ki, amelyben azt írta, hogy az olaszok 540 találatot adtak és negyvenet kaptak! Ez nyilván egy kis

tulzás. Prévost a második estén Pinivel került szembe. Az olasz mester az asszó folyamán vadul kiabált, székelt jobbra-balra, valóságos tornamutatványokat végzett. A közönség hangosan tüntetett ellene. A mérkőzés után a vívók közös öltözőbe vonultak. Pini nyomban levetette ruháját és anyaszülte meztelenül még felhevültebben folytatta a szitkozódást. Fel és alá szaladgált, a levegőbe öklözött, rugdalta a butorokat. Majd észrevette Prévost-t, eléje lépett és szívére tett kézzel mély bókot csinált előtte. Biztosította ellenfelét, hogy a legnagyobb tisztelet tölti el iránta. — Kifelé menet szemrehányást tettek Pininek tulságosan szenvedélyes magatartásáért. Ő csak annyit mondott: «Prévost túl hideg és korrekt. Kellene valamit csinálni, hogy a közönség szórakozzék.» —

Igy festett hát egy régi-régi mérkőzés. Persze, ez csak a külszíne a dolgoknak. Tudjuk, hogy az asszók művészeti értéke nagyon magas volt, hiszen akkoriban tetőzött az olasz és a francia törvívás egyaránt. Legalább tucatnyi legkiválóbb mesterral rendelkezett mindkét ország. Hol vannak már azok az idők

- 00 - 00 - 00 - 00 -

MIT LÁTTUNK A MAGYAR BAJNOKSÁGON?

A magyar bajnokság a vívósport legfontosabb, legnagyobb jelentőségű hazai versenye szokott lenni. Ezzel az ünnepélyes versenysorozattal bucsuztak mindig a vívók a tavaszi idénytől. A felkészülést úgy irányították az edzők, hogy versenyzőik erre az időpontra jó formába kerüljenek.

Az idén nem így történt. Versenyzőink legnagyobb része gyenge formát mutatott és volt fegyvernem — mint például a női tör, — ahol bármelyik előbbi válogatóverseny magasabb színvonalon mozgott. A bajnokság kerete sem volt a szokott ünnepélyes, hiszen a párbajtőrbajnokságot a Vasas földszinti vívótermében tartották, amely semmiképpen nem méltó a bajnoksághoz. A közönség érdeklődése kisebb volt és az egyébként mindig nagy érdeklődésre számíló kardbajnokságon is viszonylag kevesen jelentek meg.

Igaz a felkészülés körülményei is mások — nehezebbek voltak az idén, mint más években. A versenyszezon csak késlekedve, február körül indult meg. Versenyzőink egy részét egyesület-változtatási gondok foglalkoztatták és ezzel együtt jártak nem egy helyen az edzőváltás gondjai is. Más lehetőségek a munkahelyen, más lehetőségek a közös felkészülésben. A korábbi állandó közös edzések helyett a sportkőri munka került előtérbe, a közös asszódélutánokon pedig nem mindenki vett részt a szorgalommal, amit a felkészülés megkívánt.

Csoda-e ezek után, hogy a bajnokság színvonala alatta maradt a várakozásnak? Nagy nemzetközi feladatok előtt állnak versenyzőink a közeljövőben. A hátralévő időt nagyon ki kell használniuk, hogy az adott körülményekhez képest is a legjobban szerepeljenek. Elsősorban edzőinkre vár a feladat, hogy a bajnokság során tapasztalatokat hasznosítva lássanak hozzá a felkészüléshez.

Hogyan is látták edzőink a bajnokságot? A továbbiakban két kiváló edzőnk — Hatz József és Szücs János — rövid értékelését közöljük a tör- és a kardbajnokságokról. Sajnos a párbajtőr bajnokságról szóló beszámolót Vas Imre, a párbajtőrkeret lelkes edzője nem készítette el időre, így azt — amennyiben pótlólag elkészül — következő számunkban közöljük.

- 00 - 00 - 00 - 00 -

A KARDBAJNOKSÁGOKRÓL

Június 30-án afrikai hőségben kezdődtek meg az idei kard egyéni bajnokság küzdelmei. Hét csoportban, 41 induló részvételével vívták az előmérkőzéseket. Az induló létszámmal tehát meg lehetünk elégedve, mivel így az alsóbb osztályú versenyzők is képviselve voltak. Csak Kárpáti távollétét hiányolhattuk a mezőnyből.

Középdöntőbe a várt versenyzők kerültek. A három hetes csoportból álló középdöntőből 3-3 vívó jutott a döntőbe. Itt már szorosabb küzdelem alakult ki, hiszen 4 győzelemmel ki lehetett esni. Az első csoportból Kovács 6 győzelemmel, kiegyensúlyozott vívással ment tovább, a további két helyért négyes holtverseny alakult ki Németh

Dezső, Szerencsés, Dávid és Palócz között, amelyből Palócznak és Szerencsésnek sikerült továbbjutnia. Németh második szándéku támadásait társai már nagyon ismerték. Dávidtól láttunk néha egy-egy egészséges egyenes vágást, de arra az egy vágásra legtöbbször mindent feltett és a legkritkább esetben kísérelte meg utána a háritást. Palócz jól vivott, míg Szerencsés csak «hetornázta» magát a döntőbe.

A második csoportból Gerevich nyugodt akciódus vívással jutott tovább. Kardos inkább «beverekedte» magát a döntőbe. A harmadik hely a 4-4 győzelmes Keményvári – Erhardt asszó győztese lett. Ebben az esetben ez Keményvárinak sikerült. Erhardt jól vivott a középdöntőben, de ennél az asszónál «kihagyott». Meglepetés volt Mendelényi gyenge vívása, előkészítés nélkül támadott és így azok nem is sikerülhettek, pedig az ő erőssége az elég nagy távolságról indított egyenes vagy cseles fless-támadás.

A harmadik csoportból Delneki, L'Auné és Horváth Z. jutott tovább.

A döntőben általában a délelőtti formák érvényesültek. Gerevich és Kovács mellett Palócz gyűjtögette szorgalmasan a győzelmeket és csak az utolsó L'Auné elleni vereségével esett ki a bajnoki címért folyó küzdelemből. A döntő utolsó asszójára Gerevich és Kovács állt fel 2-2 vereséggel. Gerevich 5:4-re győzött és megvédte bajnoki címét. Ennél a mérkőzésnél a zsűrielnök és a zsűritagok határozatlansága miatt olyan hangos jelenetek adódtak elő, amelyek nem voltak méltóak a kardbajnoksághoz.

N é v :	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
1. Keményvári Géza	5	5	5	5	5	5	5	3	4	2 VIII.
2. Kardos Ferenc	3	5	5	5	5	4	5	2	2	4/11 VI.
3. Palócz Endre	3	3	0	5	5	4	5	5	2	5/12 IV.
4. Delneky Gábor	2	1	5	5	2	5	5	5	2	4/7 V.
5. Kovács Pál	2	1	3	4	5	1	5	5	5	5/11 III.
6. Gerevich Aladár	1	5	1	5	4	3	2	1	6	I.
7. Horváth Zoltán	0	1	5	3	5	5	3	2	5/9	II.
8. L'Auné Zoltán	5	5	4	3	4	5	5	3	4/14	VII.
9. Szerencsés József	5	5	5	5	4	5	5	5	1	IX.

Egyénileg: Gerevich és Kovács támadásban és védekezésben egyaránt jó volt, bár Kovács a döntőben kevesebbet támadott, mint a középdöntő során. Biztató formában vannak és az edzőtáborban lesz idejük az utolsó simítások elvégzésére. Horváth eredménye örvendetes és igazolta egész évi eredményeit. Kár, hogy az edzésben végrehajtott jó támadásait a verseny közben nem alkalmazza.

Delneki a szokott rámenős stílusával jól vivott. Technikája sokat csiszolódott. Palócz jó teljesítményt nyújtott, nagyon akart és jól is küzdött. Kardos és L'Auné ugyancsak jól vívtak. Kardos technikája javult. Keményvári kitűnően küzdött. Szerencsés mélyen a formája alatt vivott, «csak» annyi telt belőle, hogy Kovácsot megverje.

A közönségről elmondhatjuk, hogy az előmérkőzéseken délelőtt és a délutáni döntőn is – a nagy meleg ellenére – nagy érdeklődést mutatott. Ez a számszerű megjelenésben is megmutatkozott, mert a többi bajnokságon együttvéve félmillió néző sem volt, mint a kardbajnokságon.

A bíraskodással kapcsolatban: célszerű volna, ha a Szövetség tanácsa a válogató versenyek és a bajnokságok bíraskodását értékelné és határozatokat hozna a jó bíraskodás érdekében, amelyet aztán be is tartana.

Szücs János

MAGYAR TÖRB AJNOKSÁGOK

A július 28-a és augusztus 11-e között lebonyolításra kerülő VIT versenyek, majd az ezt követően szeptember 15-e és 28-a között Párizsban tartandó vívó világbajnokságok előtt a magyar bajnokságok voltak ezidén az utolsó versenyek, melyeken vívóinknak számot kellett adniok eddigi felkészültségükről.

A versenyek általános képet nyújtottak a vezetőségnek arról, hogy kik képviseljék színeinket a két nagy nemzetközi versenyen.

Vívósportunkat ért veszteségek a legkevésbé érintették a törvívást, különösen a férfi törvívást.

A férfi törbajnokságon – Czvikovszky Ferenc kivételével – mindenki elindult, aki számottevő szerepet játszhatott a bajnokság döntőjében.

Meglepetésként kell venni Kamuthy Jenő kiesését az elődöntőből és a fiatal Veczán (aki csak II. osztályú vívó) bejutását a döntőbe. Kamuthy Jenő, aki a ranglista harmadik helyezetteje, egyetemi tanulmányai miatt nem tudott úgy felkészülni a bajnokságra, ahogyan ő szeretett volna. Hozzájárultak a kieséshez bizonyos lelki gátlások is.

Az elő- és középdöntő eredményeire nem kívánok kitérni, hiszen ezek mindenki előtt ismeretesek. Csak annyit, hogy a középdöntő második csoportjában világbajnokunk majdnem meglepetést okozott. Kissé könnyelműen vette a versenyt és ez kis híja, hogy nem bosszulta meg magát.

A döntőre meglehetősen gyér érdeklődés mellett került sor. A fülledt, párás meleg bizony nem nagyon vált előnyére a versenyzőknek. Külön dicséretet érdemel a technikai bizottság munkája, – élén Székely Tiborral, – aki a verseny előkészítésében kiváló munkát végzett.

A bajnokságot hármas holtverseny után megérdemelten Fülöp Mihály nyerte.

Fülöp Mihály az egész verseny alatt a legkiegyensúlyozottabban vívott, bár nincs még legjobb formában, mind támadásban, mind védekezésben javul, Tili Endre elleni asszójában azonban kissé könnyelműsködött. Tili már 4:1-re vezetett, Fülöp csak akkor eszmélt fel, nagy küzdeniakarással kiegyenlített, de az asszót megnyerni már nem tudta.

Fülöp a hármas holtversenyben teljes erőbedobással küzdött és nagy küzdelem után, mind Gyuricza, mind Marosi felett 5:4 arányban diadalmaskodott. Ezzel immár másodszor nyerte el a «Magyar Bajnok» büszke címét. Külön dicséret illeti sportszerű magatartásáért. Egész évi komoly és lelkiismeretes munkájának gyümölcsét aratta le a bajnokság megnyerésével.

Gyuricza József messze elmaradt igazi formájától. Támadásainak kivitelezésében akadozó, védekezésében pedig bizonytalan volt. Főiskolai vizsgái miatt az edzésben kissé elmaradt. Sokat kell dolgoznia a két nemzetközi versenyig, hogy igazi formáját visszanyerje.

Kellemes meglepetés volt Marosi József és Pacséri Kázmér kitűnő vívása. Marosin és Pacsérin az első versenyek során még látszott, hogy edzésük elején vannak. Mindkettő felfelé ivelő formát mutatott.

Papp Csaba a három válogató versenyen és most a bajnokságon is igen egyenletes formáról tett tanúságot. Igen jó küzdőszellemű vívó, de technikai fogyatékoságait még mindig nem tudta kijavítani. Sokat kell még dolgoznia, hogy technikai hiányosságait pótolja. Kaszás inkább nagy küzdőképességének köszönheti jó szereplését, azonban technikailag alul maradt a többiekkel szemben Tili Endrén látszott a komoly erőnléti és edzési hiány. Az első asszókra még jutott az erejéből, de később mindegyre lanyhult az ereje. Komoly munkára van szüksége, hogy régi formáját visszanyerje. Somodi Lajos bágyadtan és kedvetlenül vívott. Egyetlen egy mérkőzésen volt igazán «együtt», amikor Pacsérít legyőzte. A meglepetést a II. osztályú Veczán szerezte, aki a középdöntőben Gyuriczát megverte és okos vívással beverekedte magát a döntőbe. Ott azonban mini ujonc csak másodrendű szerepet játszott. Ha szorgalmas lesz és technikai, valamint taktikai tudását növeli, hallani fogunk még róla.

Általános benyomásom az egész versenyről az volt, hogy versenyzőink még nem készültek fel teljesen. Komoly munka vár még rájuk, hogy mind Moszkvában, mind Párizsban a várakozásnak megfelelően képviseljék a magyar törvívást. Ennyit a férfibajnokságról.

Egy héttel később lépett pástra a női törvívó gárdánk. Morvai Zsuzsa kivételével mindenki elindult, aki számottevően szerepelhetett volna a bajnokságon. Meglepetések bőven akadtak. Már az elődöntőben elvérzett Bánvölgyi és Ágoston. A meglepetések a középdöntőben folytatódtak. A harmadik válogató verseny győztese, Marosi Paula igen rossz napot fogott ki és kiesett Császárral, Juhással és Székelynével szemben. Ugyanebben a fordulóban esett ki Zsabka Magda is.

A legnagyobb meglepetést azonban a döntő tartogatta. A fiatal Juhász Katalin 7 győzelemmel és 1 vereséggel, melyet akkor szenvedett el, amikor már az az eredményt nem befolyásolta, a női törvívás 1957. évi bajnoka lett.

A döntőben látottak egyáltalán nem elégitették ki a szakemberek várakozását. Színvonalas küzdelmet, szép akciókat alig láttunk. Női törvívó gárdánk messze elmaradt attól a színvonaltól, amit joggal elvárhattunk volna tőle. Igen sokat kell dolgoznia a keretnek, hogy megállja a helyét az eljövendő versenyeken.

Juhász Katalin, az új bajnok, aki saját bevallása szerint csak arra törekedett, hogy a döntőben helyét biztosítsa, igen jó napot fogott ki. Egymásután verte nagynevű ellenfeleit. Bár technikailag sokszor alulmaradt, nagy akarattal és küzdeni akarással pótolni tudta hiányosságait. Csak az utolsó asszoban, amikor már bajnokságát biztosította, maradt alul volt klubtársával, Szabó Évával szemben.

Székely Tiborné a nála már megszokott kemény vívással szerezte meg a második helyet. Kovácsné Nyári Magda ezen a versenyen sem mutatta azt, amit tud. Mintha Székelynével szemben elvesztett csörtéje után elkedvetlenedett volna, kétségtelen, technikailag egyik legképzettebb vívónőnk, de azután sem tudta tudásának javát adni. Igen öröndetes Szabó Éva szereplése, aki igen tehetséges, technikailag képzett és különösen szép vívásával tűnt ki. Nagy reményekre jogosító vívónő. Rejtő lidiki a nála már megszokott passzivitással dolgozott. Feltétlenül javítania kell vívómódoarán. Teljes passzivitással nem lehet komoly eredményeket elérni. Amikor magára talált, minden asszóját kapott találat nélkül nyerte. Császárnak a bajnokságon szerzett hatodik helye igen szép. Elek Margit mintha mélyponton volna, úgy támadásban, mint védelemben nem volt elég aktív. Kelemen Vera főleg quartparád-riposzttal és feltartó szurásaival szerezte találatait. Kiss Katalin teljesen formán kívüli volt; amilyen jó volt az elődöntőben, olyan rossz volt a döntőben. Támadásai nem átütőerejűek, védekezésében pedig laza.

Női törvívóink sikeres szereplése nagymértékben attól függ, mennyire használják ki az elkövetkező edzőtábor lehetőségeit és pótolják mindazt, amiben egyelőre gyengék.

Hatz József

- 00 - 00 - 00 -

A COMOI NEMZETKÖZI NŐI-TÖRVERSENY

Beszámolómat azzal kell kezdenem, hogy nem könnyű dolog versenyezni akkor, ha mindazok a gondos, lelkiismeretes előkészületek meghiusulnak, amelyek a nyugodt, zavarmentes versenyzést vannak hivatva szolgálni és biztosítani. Hosszabb idő óta versenyzőink majd minden utjukon nélkülözik a nyugodt légkör előfeltételét és már az elindulás pillanatától – de azt megelőzőleg is – egyik izgalomból a másikba jutnak és a verseny színhelyére érve idegileg-fizikailag fáradtak és megviseltek.

Ez történt a comoi versenyre kiutazó két női törversenyzőnkkel is. Péntek reggel – utolsó pillanatban – indultunk el a szombaton kezdődő versenyre és birtuk az Olasz Vívó Szövetség ígéretét arra vonatkozóan, hogy az előre látott késésünket figyelembe veszik és versenyzőink indulása elé nem gördítenek akadályokat. A verseny rendezői a színhelyen tudni sem akartak versenyzőink indulásáról és csak hosszas vitatkozás és meggyőző érvek felsorakoztatására osztották be vívóinkat a még fennmaradó két utolsó selejtező csoportba. Tekintettel arra, hogy e két csoportba már megfelelő erőket osztottak be, Elek Margitnak és Kovácsnének nem volt könnyű dolga kiverekedni a továbbjutást, fásasztó és megerőltető utazásunk után.

A következő fordulóban – 4 hetes elődöntő csoportból – Kovácsné simán jutott tovább, míg Elek Margit holtversenyben az angol Glen Haigtól és a francia Neglertől vereséget szenvedett és kiesett a további küzdelemből.

Fáradtsága, amely éjjel fél egykor kiütközött rajta, nem volt döntő kiesésében és az olasz Ragno biráskodása döntötte el sorsát, főként a Glen Haig-el vívott mérkőzésben. Vasárnap reggel került sor a két 8-as középdöntő küzdelmeire, ahol az igen erős mezőnyből mindössze négy olasz és 14 külföldi versenyző állt pástra. Az első csoportban sima verseny alakult ki és Camber 5 gy., Kovácsné, Sheen, Bortoletti 4 gy. 1 v.-el jutottak döntőbe. A második középdöntőben már igen erős küzdelem alakult ki és a német Schmidt továbbjutása után Colombetti, Garilhe, Delbarre és Zanelli vívott holtversenyt és Delbarre esett ki.

A hosszan elhúzódott középdöntő után mintegy másfél órával, d.u. 3 órakor került sor a döntő küzdelmekre.

A döntőbe négy olasz, 1-1 magyar, angol, német és francia versenyző verekedte be magát. A döntő mérkőzéseit mindvégig heves küzdelem jellemezte és a verseny mindvégig nyílt volt. Kiemelkedő teljesítményt egyik versenyző sem nyújtott és az előmérkőzések fáradalma sok versenyzőn kiütközött. Külön ki kell emelni Kovácsné teljesítményét, aki az utazás fáradalma ellenére jó teljesítményt nyújtott és időközönként csak egy-egy mérkőzésre esett vissza. Kedvezőbb csoportbeosztás esetén joggal számíthattunk volna Elek döntőbe jutására is.

A döntő végeredménye a következő volt:

I. Camber	olasz	6 gy.
II. Schmidt	német	5 *
III. Garilhe	francia	4 * 5 kt.
IV. Kovácsné	magyar	4 * 8 kt.
V. Colombetti	olasz	3 * 3 kt.
VI. Zanelli	*	3 * 8 kt.
VII. Sheen	angol	2 *
VIII. Bortoletti	olasz	1 *

Camber a versenyt szép, egyenletes vívással és a tőle korábban látott energikus, szabályos stílussal nyerte meg. Talán kicsit lassabb, óvatosabb lett, de taktikája sokat fejlődött. Hegybiztonsága kitűnő, támadásban védésben egyaránt jó volt. Győzelme megérdemelt.

Kovácsné vívása - habár az adott helyzetben teljesítménye várakozáson felüli volt - nem mutatta azokat az erényeket, amelyeket tőleg megszokunk. Nem volt együtt, gyors, egyenes szurásai és parád-riposztjai elmaradtak. Kiemelkedőt nyújtott azonban küzdőképesség tekintetében és ha voltak is pillanatnyi megtorpanásai, nem ismert elvesztett mérkőzést.

A döntő meglepetése a német Schmidt és az olasz Bortoletti döntőbe jutása.

Schmidt igen nagy jövő előtt álló, 18 éves, balkezes vívó, aki a fáradalmakat is kitűnően állja. Technikai felkészültsége alig hagy kívánni valót hátra, taktikailag azonban még fejlődnie kell. Tapálagtartása egy kissé túlzott és energia pazarlásra készíti. Hátraugrásban végrehajtott, villámgyors parád-riposztjait sokszor tapsolta meg a hozzáértő közönség. Fizikai és szellemi adottságai kitűnőek és a legközelebbi VB. egyik komoly esélyese a döntőre.

Az ugyancsak fiatal Bortoletti kitűnő harci kedvvel verekedte be magát a döntőbe, ahol azonban ereje végére ért. Sikere sem technikailag, sem taktikailag nem megalapozott, de pár év múlva elérheti a nemzetközi színvonalat. A melbourne-i győztes angol Sheen teljesítménye alatta maradt a várakozásnak. Az olimpia óta két nemzetközi versenyen vett részt (De Beaumont Kupa, Skandináv bajnokságok), amelyek azonban, annak ellenére, hogy megnyerte azokat, nem készítettek komoly erőfejlesztésre. Most is a tőle megszokott szívós és energikus vívással küzdötte magát be a döntőbe, azonban fejlődést nem mutatott. A párizsi VB. mindenesetre sokkal nagyobb felkészülést kíván tőle, még egy közepes eredmény eléréséhez is.

Garilhe az átlagos teljesítményénél többet nyújtott, gyorsaságban és küzdőképességben sokat fejlődött. Sportszerű magatartása azonban még mindig sok kívánni valót hagy maga után.

Colombetti az olaszok női Gaudinija tavaly óta nem fejlődött és ezen a versenyen sem bővítette egyenes támadásokból és ismétlődő szurásokból álló fegyvertárát.

Zanelli eredménye dicsérendő és némi fejlődés is tapasztalható vívásán. Nálánál erősebbekkel szemben vívta ki döntőbe jutását.

Ki kell emelni a három román versenyzőt, akik döntőbe ugyan nem jutottak, de mégis szép vívást és alapos felkészülést mutattak ezen a versenyen is. Az ujonc Tarangoiu is jól bevált, első nemzetközi versenyén elfogódottan vívott. Vicol-Taitis sokat fejlődött és versenyzési elfogódottságát lassan leküzdö. Samsudeanu a tőle megszokottnál gyengébb teljesítményt nyújtott. A két fiatal osztrák versenyző, Groetzer és Gnauer, tipikusan bécsi iskolát vívott. Technikai felkészültségük alatta marad küzdőképességüknek és taktikai fejlettségüknek.

Végül meg kell említeni a belga Appart-ot, aki csak balszerencés küzdelem után esett ki a döntő küzdelmekből. Technikailag kitűnően felkészült versenyző és szép jövő áll előtte.

Mindent egybevetve a comoi verseny évről-évre színvonalasabbá válik és ma már a VB. mellett egyik legfontosabb és legnagyobb erőpróbát megkivánó versennyé vált. A résztvevő vívónemzetek ezen a versenyen állítják próbára fiatal versenyzőiket (pl. románok, franciák, osztrákok), tájékozódnak a nemzetközi erőviszonyokról és azok alakulásáról, a gépvívás technikájának és taktikájának fokozatos fejlődéséről szereznek tapasztalatokat, amelyeket azután igyekeznek a VB. felkészítésnél, kiküldetésnél és csapatösszeállításnál hasznosítani.

Feltétlen szükséges tehát, hogy azt a lehetőséget, amelyet az évenként megrendezett comoi verseny részünkre nyújt – éppen a gyengébb londoni és melbourne-i szereplésünk után – használjuk ki és jövő évi versenyen nagyobb létszámmal, több fiatal versenyzővel vegyünk részt.

Biztosra veszem azt, hogy a comoi verseny, mint a kontinens legjobb női vívóinak a seregszemléje – szervesen beilleszthető kedvelt sportágunk fejlődésébe és az ott szerzett tapasztalatokat mind a VB-n, mind az olimpián mindenkor hasznosíthatjuk.

Pálóczi Endre

- 00 - 00 -

H I R E K

Santelli Italo síremléke

A La Speziában legutóbb megrendezett Santelli-kupa emlékversenyen a győztes magyar kard-csapat tagjai a nagy Maestro özvegyének kezéből vehették át a vándordíjat és az érmeiket. Kedves figyelem volt ez a rendező olasz vívó szövetség részéről. Nekünk hallgatnunk és pirulnunk kellett, mert munkánk közben megelégedtünk egy nagy adósságunkról. . .

Vajjon gondoltál-e rá kedves vívósport rajongó, aki oly lelkesedéssel tapsoltál és örültél a Sportcsarnokban a Santelli-kupában fényesen győző fiatal magyar kardozóknak, hogy nem is oly messze a pástól a Kerepesi-uti temetőben elhagyatva, besüppedve, gondozatlanul áll a magyar vívósportban hervadhatatlan érdemeket szerzett Maestró sírja.

Ha megkésve is, de elkészült a síremlék s ott áll a termésköböl vésett – egyelőre szerény – emlékjel, várva a felavatást.

Az emlékbizottság úgy tervezi, hogy a Santelli-kupa soronkövetkező őszi mérkőzésekor a Budapesten tartózkodó olasz vívók részvételével rendezi meg az avatást és koszoruzást. A megemlékezést a Maestró még életben lévő legidősebb tanítványa a kétszeres olimpiai bajnokcsapat tagja és tízszeres magyar bajnok dr. Tóth Péter fogja tartani.

Kelemen Vera kitüntetése

Bensőséges ünnepség keretében adta át május 30-án a Budapesti Orvostudományi Egyetem Tanácsának rendkívüli tanácsülésén dr. Gegesi Kiss Pál rektor Kelemen Vera IV. éves orvostanhallgatónak, az 1955 évi ifjúsági női törvívó-világbajnokság győztesének az „Egészséges edzett test alapja a magafoku szellemi kulturának” elnevezésű örökös vándordíjat. Méltán érdemelte ki Kelemen Vera ezen értékes vándordíjat. Szorgalmával és eredményeivel szép példáját nyújtotta annak, hogy a jó tanulást össze lehet egyeztetni a kiváló sporteredményekkel. Személyében – mi is úgy érezzük – méltó kezekbe került a vándordíj. A szerény, szimpatikus, szorgalmas ifjúsági világbajnoknőnknek szívből gratulálunk és további szép sikereket kívánunk.

Vívó vándordíjak alapítása

Ugyancsak a rendkívüli tanácsülésen alakult meg hivatalosan a Budapesti Orvosegyetemi Sport Club is. Az orvosegyetemi sport fejlődésének és népszerűsítésének előmozdítására az elhalt kiváló sportoló orvosok emlékére vándordíjakat alapítottak. Így többek között dr. Posta Sándor örökös vándordíjat a legjobb orvosegyetemi kardvívó és dr. Földes Dezső örökös vándordíjat a legjobb orvosegyetemi női törvívó részére. E két vándordíjalapítói a Mefesz-Kisz, illetve dr. Román József volt egészségügyi miniszter voltak. A vándordíjakra az ünnepi ülésen jelenlévő olimpiai és világbajnokunk dr. Gombos Sándor virágot, s Kelemen Vera pedig babérkoszorút helyezett.

- 00 - 00 -

Még egy tanulmányi kitüntetés

Villányi András a tehetséges fiatal öttusázó, aki gyakori indulója párbajtörversenyeinknek is, a Műszaki Egyetem hallgatójaként «Jó tanuló – jó sportoló» kitüntetésben részesült. Őt is szeretettel köszöntjük!

- 00 - 00 -

A MVSz. érem pályázatának legfiatalabb résztvevője

Szabó Aranka a körmendi Kölcsey gimnázium tanulója és az agilis Körmendi Községi Vívó Club tagja ügyes elgondolású érem rajzzal pályázik a lapunkban meghirdetett szövetségi veret pályázaton.

- 00 - 00 -

Vívómestert keresnek a svejciek

A svejci Bienne-i vívóegyesület vívóedzőt keres. Ajánlkozni lehet: M. J. Ritter, Faubourg du Jura 36, BIENNE 3, Suisse címre.

- 00 - 00 -

AZ ÚJ VILÁGRANGLÍSTA

Nyilvánosságra hozták a D. Dagallier által összeállított 1957 évi világranglistát:

Férfi törben: I. D'Orvola (fr.), II. Bergamini (ol.), III. Spallino (ol.), IV. Gyuricza (ma.), V. Ed. Mangiarotti (ol.), VI. Netter (fr.), VII. Baudoux (fr.), VIII. Fülöp (ma.), IX. Lataste (fr.), X. Jay (ang.).

Női törben: I. Sheen (ang.), II. Orban (rom.), III. Garilhe (fr.), IV. Lachmann (dán), V. Delbarre (fr.), VI. Müller Preiss (osztr.), VII. Dömölki (ma.), VIII. Colombetti (ol.), IX. Kovácsné (ma.) X. Romary (amer.) és Jefimova (szovj.).

Párbajtör: I. Pavesi (ol.), II. Ed. Mangiarotti (ol.), III. Sákovits (ma.), IV. Delfino (ol.), V. Pellegrino (ol.), VI. Queyroux (fr.), VII. Bertinetti (ol.), VIII. Balthazar (ma.), IX. Carlsson (svéd), X. Delaunois (belga).

Kard: I. Kárpáti (ma.), II. Gerevich (ma.), III. Pawlowsky (lengy.), IV. Lefèvre (fr.), V. Zablocky (lengy.), VI. Kovács (ma.), VII. Ferrari (ol.), VIII. Kuznyecov (szovj.), IX. Keresztes (ma.), X. Nardouzzi (ol.).

A fenti világrangsorhoz legközelebbi számunkban fogunk megjegyzéseket fűzni (A szerk.).

Női tör-csapatverseny valószínűleg olimpiai szám lesz

Pierre Ferri a Nemzetközi Vívószövetség elnöke értesítette a Magyar Vívószövetséget, hogy előzetes tárgyalásainak alapján sikerült elintéznie, hogy szeptemberben Szófiában üléselőző Nemzetközi Olimpiai Bizottságnak javasolni fogják – és remélhető, hogy eredménnyel – a női tör-csapatvívás versenyszámmak az olimpiai programba való felvételét. Viszont korlátozni kívánják, hogy a 4 fegyvernemben országoként 21 vívónál több ne indulhasson.

- 00 - 00 -

SZÖVETSÉGI KÖZLEMÉNYEK

Válogatott kereteink táborozása

Dr. Bay Béla szakvezető irányítása mellett VII. 1-én a tatai edzőtáborban megkezdődött a válogatott keretek felkészülése az elkövetkezendő nemzetközi versenyekre.

Férfi törben: Fülöp Mihály, Gyuricza József, Kamuti Jenő, Papp Csaba, Tilli Endre, Pacséri Kázmér, Felkai András, Szöcs Bertalan a keret tagjai.

Női törben: Elek Margit, Rejtő Ildikó, Székely Tiborné, Dr. Kovácsné Nyári Magda, Morvay Zsuzsa, Kelemen Vera, Bánvölgyi Vera, Juhász Katalin és Marosi Paula.

Párbajtörben: Gábor Tamás, dr. Kausz István, dr. Baltházár Lajos, Vári Attila, dr. Berzsényi Barnabás, Rabár Pál, Bárány Árpád és Czvikovszky Ferenc.

Kardban: Gerevich Aladár, Kárpáti Rudolf, Mendelényi Tamás, Szerencsés József, Delneki Gábor, Horváth Zoltán, Demeter Károly, Kardos Ferenc, Enyedy Szigfrid, Pézsa György és Mamusich György.

A VII. 19-ig tartó edzőtáborozáson Somos Béla, Szücs János, Hatz József, Szabó László, Vass Imre és Tarry István edzők kezei alatt készülnek fel vívóink.

- 00 - 00 -

EDZŐ BIZOTTSÁG

A Magyar Vívó Szövetség Edző Bizottsága június 15-én taggyűlést tartott, melyen 30 mester vett részt, közülük hárman vidékről.

A taggyűlés tárgya a magyar vívómesterek és a magyar vívás helyzetének megvitatása volt. A mintegy három órát tartó taggyűlésen számtalan hozzászólás hangzott el, s a sok javaslat az alábbi határozati pontokban kristályosodott ki.

1. A magyar vívás ügyének előbbre vitele, a színvonal emelése, a tömegesítés, az utánpótlás felkutatása és helyes nevelése érdekében az őszi évadtól kezdve az MVSz vezesse be és tegye kötelezővé a régen oly jól bevált minősítő versenyeket ifjúsági, középiskolai és III. osztályu versenyek első fordulójában.

A vívómesterek minden minősítő bizottságban képviselve legyenek.

2. A mestereket – átmenetileg, amíg az MVSz a versenybíró hiányt megoldja – vonják be a bíraskodásba. Minden edzőt – az EB javaslatának figyelembevételével – az MVSz Bírák Bizottsága az illetők bírói alkalmassága szerint minősítsen.

3. Biztosítsa az MVSz a mesterek szabad belépését a vívóversenyekre.

4. Hívja össze az MVSz a legsürgősebben a vívósport országos értekezletét azzal a céllal és feladattal, hogy az értekezlet vitassa meg a magyar vívósport jelenlegi helyzetét és vita után határozza meg a segítség módjait.

5. Az ankét összehívásáig is tegyen az MVSz lépéseket a KISZ bevonásával a Művelődési Minisztériumban a középiskolai vívásoktatásnak már az őszi új iskolai évadban való beindítása érdekében, eszközölje ki a képesítéssel rendelkező testnevelő tanárok részére, hogy azok saját iskoláikban, külön díjazásért vívást oktathassanak.

6. Tegyen sürgős lépéseket az MVSz a kerületi tanácsoknál, hogy minden kerületben szervezzék meg a sportiskolák vívószakosztályait hivatásos vívóedzők vezetésével. A hallgatókat azokból az iskolákból szervezzék, amelyeknek nincs vívásoktatásra képesített testnevelő tanára.

7. Minden versenyre hivatalos megfigyelőként egy-egy mester is kiküldendő, aki köteles észrevételeiről jelentést tenni az EB-nak.

8. Amíg az állandó és intézményes vívómesterképző iskola nem valósul meg az MVSz hozzon létre és szervezzen meg egy heti 2 x 2 órás esti vívóedző továbbképző tanfolyamot a Testnevelési Főiskolán. A szak-
tárgyak előadóit az EB, a kiegészítő tárgyakat pedig a TF. igazgatója jelölje ki.

9. A melbourne-i olimpia ígért értékelését az MVSz tartsa meg. Ha megkésve is, de hasznos lenne a tapasztalatok közlése, megvitatása és hasznosítása.

10. Októbertől kezdve havonta 1-2 alkalommal tartson az EB rendszeres szakmai továbbképzést szombat délután, vagy vasárnap délelőtti időpontokban. Ezeknek a foglalkozásoknak minta-oktatás, megadott témák kidolgozása, tapasztalatcserék, módszertani és elméleti viták stb. lennének a tárgyai.

Ezekre a foglalkozásokra a vidéki mestereket is meg kell hívni.

11. Tegyen az MVSz lépéseket a felsőbb sporthatóságoknál a tömeges vívószakosztály-beszűntetések ellen.

- 00 - 00 -

A MAGYAR VIVÓSZÖVETSÉG 1957. ÉVI VÁLOGATÓ VERSENYEI
alapján kialakult ranglista

Férfi tőr

II. 24., III. 31., V. 5.

Fülöp Mihály	25 pont
Gyuricza József	24 *
Kamuti Jenő	20 *
Szöcs Bertalan	10 *
Papp Csaba	8 *
Czvikovszky Ferenc	7 *
Felkai András	7 *
Somodi Lajos	6 *
Tilly Endre	6 *
Gábor Tamás	5 *
Pacséry Kázmér	5 *
Kaszás Gábor	2 *
Murai Antal	2 *

Női tőr

III. 24., IV. 28., V. 19

Elek Margit	20 pont
Rejtő Ildikó	18 *
Székely Tiborné	18 *
Dr. Kovács Lajosné	16 *
Marosi Paula	11 *
Bánvölgyi Vera	10 *
Dr. Erhardt Tivadarné	9 *
Ágoston Judith	4 *
Juhász Katalin	4 *
Kelemen Vera	4 *
Kiss Katalin	2 *
Császár Margit	1 *

Párbajtőr

III. 10., IV. 7., V. 26

Gábor Tamás	20 pont	Dr. Kausz István	16 pont	Bárány Árpád	15 pont
Fülöp Mihály	14 *	Rabár Pál	13 *	Váry Attila	13 *
Dr. Balthazár Lajos	11 *	Czvikovszky Ferenc	10 *	G. Molnár Lajos	9 *
Marosi József	7 *	Siklósi Róbert	4 *	Szatmáry Dezső	3 *
		Farkas László	1 *		

K a r d

III. 4, V. 12, VI. 2

Horváth Zoltán	22 pont	Gerevich Aladár	8 pont
Delneky Gábor	17 *	Kardos Ferenc	7 *
Szerencsés József	17 *	Dr. Erhardt Tivadar	6 *
Mendelényi Tamás	13 *	Pézsza György	5 *
Demeter Károly	12 *	Keményváry Géza dr.	2 *
Dr. L' Auné Zoltán	11 *	Skaliczky János	2 *
Palócz Endre	11 *	Fülöp Balint	1 *
		Mamusich György	1 pont

Fenti táblázat érdekes megállapításokra ad lehetőséget. Bizonyára mindenkinek fel fog tűnni, hogy Kovács Pál és Kárpáti Rudolf olimpiai bajnokaink egyetlen pontot sem szereztek a három kardválogatón. Nem mintha kiestek volna döntőbe jutás előtt, hanem azért, mert a válogatóversenyeken el sem indultak. Hiányoljuk a párbajtőr csoportban Dr. Berzsenyi Barnabás nevét is.

Viszont szép teljesítménynek minősíthető Fülöp Mihály, Gábor Tamás és Czvikovszky Ferenc szereplése mindkét szuró fegyvernemben. Két élvonalbeli törözőnk Palócz Endre és Marosi József nincsenek a pontszerző törözők között, igaz hogy előbbi a kard, utóbbi a párbajtőrlistán pontszerző.

A pontokért vívott harcban a törözőknél volt legnagyobb a küzdelem, ahol Fülöpöt csak 1 pont választotta el Gyuricától, női törben Székeinyét és Rejtőt 2-2 pont a rangelső Elek Margittól.

Nagy pontelőnyt szerzett kardban Horváth Zoltán, aki 5 ponttal előzte meg Delnekit és Szerencsést. Párbajtőrben Gábor Tamás áll az élen 4 pont előnnyel az öt követő Kausz előtt.

A legeredményesebb pontszerző Fülöp Mihály volt, aki törben 25, epében 14, összesen 39 ponttal áll az élen.

- 00 - 00 -

BEMUTATTÁK A VILLANY KARDTALÁLATJELZŐ KÉSZÜLÉKET

A «SPORT ILLUSTRATO» olasz szaklapban megjelent cikk fordítása

Valósággá vált a találatjelző a kardvívásnál. Az egész vívás villamosítva! 24 évvel ezelőtt az Európa-bajnokságok alkalmával láttuk Budapesten (abban az időben így nevezték a világbajnokságokat) működni - oly sok bizonytalankodás után a villamos párbajtőrt.

Két évvel később történt Ouchyban (a budapesti és varsói kísérletek után, ahol meglepetésszerűen Dunay győzött), hogy a villany-párbajtőr elnyerte hivatalos szentesítését. Így elültek a viharok a párbajtőrözők körében, de megoldandó maradt a tör kérdés, amely még csalódásokat és keserőségeket okozott. A háboru utáni időben egy szenvedélyes vívó, Sergio Garmina mérnök akarateréje és szorgalma nyitotta meg az első lehetőségeket az új találmánynak törre való alkalmazására. - Nehéz feladat volt, mert mutatnia kellett volna az érvényes és érvénytelen felületre esett találatokat, de a legnagyobb nehézség a szuróhegy megoldásánál mutatkozott, melyet a fegyverekre alkalmazni kellett.

1950-ben a montecarloi világbajnokságon szemléltető kísérlet bontakozik ki, amely arról győzi meg a jelenlévőket, hogy a helyes uton járnak. Szükségessé váltak bizonyos módosítások a törre vonatkozólag (a fegyver

könnyebbé tétele), a szuróhegyeknek a jelzésre való érzékenyebbé tétele, a rugócskák játékanak megrövidítése, vagy a megtartandó súly csökkenése által. (A szuróhegyeknek meghatározott próbákat kell kiállaniuk.) A feltaláló által végzett munka nyomán egyre jobb eredmények születtek. — A F.I.E. 1954. évi nemzetközi kongresszusán nagy szótöbbséggel határozták el, hogy az 1955. évi római VB-on és az 1956. évi melbourne-i olimpiai játékokon a törvívást villannyal bonyolítsák le annak ellenére, hogy Franciaország és az általa képviselt többi ország ellene szavazott. A múlt héten Párizsban lezajlott értekezlet pedig elhatározta a villanytör végleges használatát. —

Megtudtuk továbbá, hogy Carmina mérnök folytatta tanulmányait a kardvívás villamosítására is, de egyúttal azt is, hogy rendkívül nehéz a probléma megoldása. A pengén végigfutó vezetékek feltételezéséből indultunk ki, (így van a párbajtőrön és törőn) és nem számoltunk azzal, hogy a feltaláló más megoldást is találhat. Nos hát erről győződhetünk meg, amikor a múlt hét egyik estjén, Silvio Verratti mester vendégeként résztvettünk azon a betutatón, melyet a villany-kardvívás keresztelőjének nevezhetnénk.

Sok sporttárs, sok vívómester ép oly kíváncsiak, mint mi, hogy működésben lássák az új találmányt, továbbá jelen voltak Mangiarotti és Carpadena olimpikonok is.

A készülék külső megjelenésében azonos a törőgéppel. Majd megtudjuk, hogy belsőleg lényeges eltérések vannak, de nem közölhetjük, hogy melyek az alkalmazott újítások, mert tudományos pontossággal nem tudnánk azokat meghatározni, nem lévén szakértők e tárgyban és talán nem is mindenkit érdekelnének. — A párbajtőrnél és törőnél használatos felsavaró dobokkal azonosakat használtak. Ami kezdetben meglepett, az a kard volt, amelyet jelenleg is használunk. Van rajta egy egysarkú villanycsatlakozó, amely egy keveset nehezít rajta, de a súlykülönbség alig észlelhető. A vívó lamézubbonyt ölt, ugyanabból az anyagból, mint a törőnél, de attól eltérőleg ujasat, mivel a karra történő vágások is érvényesek. A nadrág szintén laméból készül és így az érvénytelen felületre esett találatok jelzésére alkalmas. (Más áramkörbe kötve. Ford. megj.) Talán el lehetne jutni a lamé nadrágok eltörléséhez, de ez meghagyná az egyedüli vezetőbírónak azt a lehetőséget, hogy egy találatot megsemmisítsen, aszerint, hogy előtte észlelte-e egy másik érvénytelen. Nem hisszük, hogy ezt meg fogják tenni, mert a törőnél sem léteznek hasonló lehetőségek. (E két utolsó mondat a nagyon szakszerűtlen szövegezés miatt inkább szabadon és értelemszerűleg van fordítva. — Ford. megj.) A fejtörő teljesen fémes és elektromosan a zubbonyhoz van kapcsolva. Hogyan működik a gép? A pengének a zubbonyhoz vagy fejtörőhöz való érintkezése által színes lámpa jelez (érvényes találat); megfelelően az eltalált vívónál. Egy hasonló érintkezés a nadrágon, fehér jelzést ad (érvénytelen találat).

Hasonlóan a törőhöz, — egy érvényes találat után egy érvénytelen már nem kerül jelzésre. Az «együttes» találat ideje elsődlegesen 0,5 mp-ben nyert megállapítást, amely érték igen közel áll a törőéhez. Jelen első bemutatóról a legkedvezőbb benyomásokat nyertük. Nem ez volt a helyzet a párbajtör első bemutatójánál és még kevésbé a törőnél. —

Carmina mérnök — értékelve megelőző munkáit és tapasztalatait, — oly készüléket adott nekünk, mely valóban kielégít. — A sorozatosan bevitt támadások a legnagyobb szabályossággal nyertek jelzést, ami a zubbonyra esett találatokat illeti. — Van lehetőség arra, hogy elkerültessek mindkét lámpa kigyulladására egy érvényes és egy egyidejűleg esett érvénytelen találat által, ami abba a helyzetbe hozná a bírót, hogy megsemmisítse a találatot. Könnyű lesz előrelátni! Hozzá kell tennünk, hogy amennyire láttuk a gépet, nem szükségesek további tanulmányok és vizsgálatok ahhoz, hogy «üzembe» kerüljön, mint ahogy a múltban a két testvérfejtörnél volt, mivel hogy felnőttek született, megbízhatónak és begyakorlottnak! Őszintén szólva nem hittük volna, hogy ily szerencsésen fog megoldódni a kard-találatjelző kérdése.

00 — 00

Fenti cikkei együtt 2 fényképet is közöl a lap. Az egyikben falipolcon elhelyezett jelzőgép látható, a másikon állítólag «világosan» látható egy vívópáron az elektromos egyéni felszerelés. A kép nem nyújt új látnivalót, sőt a véletlenül jól látható kesztyűn sem lehet lamé bevonatot felfedezni. Erről különben a szövegben sincsen említés és így nem világos, hogy miképpen kerülnek jelzésre a különben érvényes kézvághások. Szükségesnek látszana a «manzsettát» körbe és a kézfejet az ujjak tövéig laméval bevonni és csipesszel fémes érintkezést létesíteni a zubbonyal. Arra sincsen többek között utalás, hogy a lamérühát egy szabványos vívóruhára huzzák-e, mint a törőmellényt, vagy egy önálló öltözéket képvisel-e. Utóbbi esetekben miképpen van védve az átizzadás ellen? stb. stb.

00 — 00

Ugy érezzük, hogy tartozunk az igazságnak, amidőn megemlítjük, hogy Gyarmati Mihály – többi villanygépünk szülőapja, két megoldási módon is megszerkesztette már a kardgépet, amelyek közül az egyik elvileg azonos az olaszai. Feltehető, hogy az illetékeseknek az olimpiai előkészületekkel való elfoglaltsága miatt nem került nálunk túl a kezdeti állapoton és talán hiányoztak is a bevezetésére indító okok. Nemzetközi eredmények eléréséhez sem volt erre szükségünk és a bevezetésével járó súlyos anyagi terhek vállalása sem sporthatóságainknál, sem egyesületeinknél nem volt időszerű. Azonban a külföld kezdeményező lépése felveti a kérdést, hogy a készenálló gép prototípusát a tatai edzések alkalmával alaposan kipróbáljuk. Bizonyára lesznek kezdeti hibák, amelyek kiküszöbölése időt fog igényelni és adott esetben vívóinkat nem fogja készületlenül találni a gép rendszerítése. Feltehető, hogy a külföld igyekszik majd a gépesítés folyamatát értelemszerűleg folytatni és az ehhez való kezdeményezést is a kardhegemónia visszaszerzésének szolgálatába állítani. – Természetesen a gyártásunknak is időre van szüksége, hogy kellőleg felkészülhessen. –

sy Antal

MEGFIGYELTÜK . .

Ankétok követik egymást, ujságcikkek jelennek meg a szaksajtóban, élsportunk színvonalának a régi szintre való emelése érdekében.

Tagadhatatlan, az utóbbi hónapokban élversenyzőink szereplését nemzetközi találkozón a legtöbb sportágban váratlan balsiker kísérte. Ennek okát – az objektív tényezőkön túlmenően – kutatják most a szövetségek szakemberei és felsőbb sportszerveink.

Az októberi események és számos világhírű élversenyzőnk távozása képezik az objektív okokat, azonban ezen túlmenően számos hátráltató körülmény akadályozza élversenyzőink jó szereplését, melyeknek felkutatását és kiküszöbölését lesz hivatott megoldani az az új szerv, amelyet a magyar testnevelés és sportmozgalom átszervezésével megbízott kormánybizottság elgondolása alapján fognak létrehozni a Magyar Testnevelés és Sporthivatal keretében. Hír szerint bevonják ebbe az akcióba a Testnevelési és Tudományos Tanácsot, valamint egy ezután létesítendő sportkutató intézetet is.

Remélhetőleg ezen intézkedések biztosítani fogják élsportolóink tervszerű és tudományos alapokon nyugvó felkészülését és ennek révén eredményesebb szereplését. Hiábavaló lesz azonban a legcélravezetőbb, leglelküismeretesebb felkészülés, ha nem találják meg a módját miként lehetne megszüntetni azokat az idegítő izgalmakat, melyek külföldre induló sportolóinkat idehaza és az utazásuk alatt kísérik.

Ismerni kell azt a bonyodalmas eljárást, amelyet végig kell járni mielőtt vonatra ülhet a sportoló. Hasonlíthatnánk ezt egy akadályverseny terepéhez, ahol számos legnehezebb akadályt kell hibátlanul venni, amíg célba érünk. Vegyük a legsímább esetet, amikor a nemzetközi verseny, amelyen indítani akarjuk sportolóinkat, szerepel a sportág által az MTSH-hoz idejében beterjesztett versenynaptárban, azt jóváhagyták és a szövetség költségvetésébe betervezték. Megérkezik a versenyt rendező nemzet versenykiírása bizonyos számú versenyző és kísérő meghívása. Megindulnak az eljárások az MTSH-hoz beterjesztendő a válogatás alapján kiszemelt versenyzők és kísérőik névsora, az utakdíjak költségvetése, hogy újból felülbíráltassék engedélyezik-e a kiutazást.

Hozzájárulás esetén a Minisztertanács elvi engedélyét kell ezután megszerezni, 3 héttel indulás előtt be kell nyújtani az utleveléket. Meg kell szerezni a beutazási vízumokat, ez minimálisan 2 hetet vesz igénybe és miután rendszeresen tervbe vett elutazási időpont előtt 2-3 nappal még semmi hír az elintézésről, táviratok, interurbán telefonok útján izgalmas hajszá kezdődik az utolsó percekben.

Napokon keresztül ellentmondó hírek kergetik egymást a vízum engedéllyel kapcsolatban, megadják – nem adják meg, ha igen itt lesz-e idejében a 6 naponként érkező futárpostával. Ha megérkezik az engedély, beütik-e a követségen az utlevelékebe a vízumot. Szombat délután, ünnep és vasárnap nincsen hivatalos óra. Szóval temérdek lötös-futás, izgalom amíg elmondható, hogy a formalitások elintézése után elérkeztünk a vasúti vagy repülőjegyek beszerzéséhez. Újabb izgalom, van-e hely a repülőgépen, vagy van-e megfelelő csatlakozása a vonatnak.

Mindez legtöbbször az utolsó órákban intéződik el és folytatódik a sportszerek és utiholmi összekapkodásával, s amikor elmondható, hogy indulásra készek, a versenyzők kimerültek idegileg is.

Ha januárig visszamenőleg visszatekintünk azokra a nemzetközi versenyekre, amelyeken vívóink részt vettek vagy résztvenniök kellett volna, nem mondható el, hogy egyetlen egyre is simán jutottak el.

Januárban a milánói Spreafico kupa egyéni épéversenyre, habár a rendezőség 3 versenyző és 2 kísérő kiutazási és ott tartózkodási költségét vállalta, nem utazhattak el párbajtőrözőink, mert a beutazási vízum, — habár kellő időben megadták az olasz hatóságok, — nem jutott el idejében a MVSZ-hez. Májusban, a Bolognában megrendezett a Giovanni kupára kapott meghívást 3 férfi törversenyzőnk, nem utazhattak el, mert a szombat délután kezdődő versenyre szombat délben futott be a vízum engedélyezéséről szóló értesítés.

Májusban Karlovi Varyban rendezett 3 napos nemzetközi versenyre akkor érkeztek ki versenyzőink, amikor az első napi törverseny már vége felé járt. Gyuricza nem indulhatott törben, kardban állt rajthoz.

A comói nemzetközi női törversenyre 1 perces csatlakozási késedelem miatt a d. u. 3 órakor kezdődő versenyre 4 órára futott be a vonat a magyar versenyzőkkel. A kíséretüket ellátó Palócz Endrének diplomatikus és erélyes fellépésének köszönhető csupán, hogy versenyzőinket egy később sorra kerülő csoportba osztották be, képzelhető, hogy milyen hadnaccal álltak ki versenyzőink az utazás alatt és verseny előtti izgalmak következtében.

Junius közepén a nyugatnémetországi Soestben kellett volna indulnia 2 párbajtőrözőnknek. Az indulás előtti napig óránként változott a helyzet, mehetnek-e, nem-e, amikor délután 2 óra után hivatalukban kaptak telefon értesítést, hogy 5 órakor indul gépük, legyenek a repülőtéren. Mondani sem kell, nem lehettek ott.

Nem tudjuk sikerült-e kellően érzékeltetni ezzel a néhány mondattal, milyen idegölő izgalom előz meg minden kiutazást és miként folytatódik ez a verseny színhelyére való utazás közben. A vívás idegőport, még a legkiválóbb élvívónak is csak pihent, nyugodt idegekkel lehet eredményesen versenyeznie. Nem feladatunk, nem is áll módunkban kivizsgálni, hol történik mulasztás, annyi bizonyos, hogy valamit tenni kell, mert ha kormányzatunk most kevesebbet is áldoz sportcélokra, ennek a pénznek helytelen módon való felhasználása, mindenképpen nagy hiba.

Indítsák el az utlevél és vízum igényléseket kellő időben, utazzanak el versenyzőink 24 órával korábban, akkor nem tragikus, ha egy csatlakozást le is késnek. Ugyanakkor pihenten, kiegyensúlyozottan, egyenlő feltételekkel állhatnak szembe ellenfeleikkel.

Ezeket a szempontokat azok figyelmébe ajánljuk, akik hivatva lesznek élsportunknak régi színvonalra való helyezésére az előfeltételeket megteremteni.

- 00 - 00 -

Megjelenik minden hó 15-én
Ára példányonként: 2.- Ft
Szerkesztőség: V. Hold utca 1.
II. em. 221. Telefon: 121-117

Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
Szerkesztő: Gábor József
A fedőlap Vincze Dénes grafikus
iparművész munkája